

чарковетѣ и стоката му. До вечерята свободата била по голѣма отъ общанната. Надвечеръ всяки се прибралъ у дома си, похапнали, попейнали за да забравятъ скърбта, кои за убитѣ си чада, кои за бацитѣ си или мжетѣ си, или пакъ за ограбения имъ имотъ.

На 25-й сутрѣнта войницитѣ пакъ почнали да обикалятъ изъ улицитѣ и да ловятъ, нъ не ушь мугавчии и семерджии, а само по видни граждани. При всичко, че мнозина сполучили да избѣгнатъ у дома си и до прозореца не приближавали, а не да се явхтъ и на улицата, въ разстояние на три дена, пакъ били уловени и запрени 91 д. учители, священници и отъ богатитѣ търговци.

Надвечеръ на 28-й турцитѣ обрали паритѣ и часовницитѣ на задрѣнитѣ въ затвора, онѣзи отъ тѣхъ, които имали по яжки плещи добрѣ ги наложили, послѣ ги навързали по четирма въ едно вжже и покарали за Пловдивъ. Щомъ потеглили, еврейтѣ ги пречакали на улицата, снимали на нѣкои фесоветѣ отъ главитѣ, налагали имъ отъ расхвърленитѣ изъ обранитѣ дугени капели, като казвали: „Ти приличашъ за български царь, на ти и царска корона; ти като отидешъ въ Пловдивъ, ще станешъ русски паша . . .“ Мнозина отишли въ Пловдивъ, съ капелитѣ, защото еврейтѣ имъ взели фесоветѣ.

Слѣдъ тѣхното испрацание, затвортѣ почналъ да се пълни съ граждани, тѣй като еврейтѣ твърдѣ много способствували въ това. Тѣ се преобличали като турци, забирали по нѣколко души войници и показвали имъ кои кжця да нападатъ.

Изловенитѣ до 2-й Августъ 108 д. въ този день били така сжщо навързани и испратени. На 15-й испратили още 104 д., между които пакъ имало мнозина съ наложени отъ еврейтѣ капели.

На 19-й сполучили да изловхтъ 156 души, които на 22-й испратили. Наедно съ тѣхъ билъ и Иванъ Карагъоза, нъ като не можиль да върви, турцитѣ го заклали изъ пхтя.

На 25-й за послѣденъ пхтъ били закарани 113 д. граждани и 37 д. селяни.

Сждбата на тѣзи невинни хора въ Пловдивъ е рѣшавана отъ двама тѣхни съграждани: Ненко Ив. Кабзималовъ който на 2-й Августъ заминахъ за Пловдивъ и Димитръ Софговъ.